

درس دوازدهم «ایران عزیز»

آموختنی‌ها

- ۱ شناخت شعر
- ۲ ساختن کلمات با پسوند «دان» و درک معنای آن
- ۳ احساس خوب نسبت به وطن
- ۴ آشنایی با اسطوره‌های ایران

کلمات هممعنی

فَریبا: زیبا

گسترده: پهن کرد

پرورد: پرورش داد

زادگاه: محل تولد

بُود: هست، می باشد

سرزمین زرخیز:

کلمات مخالف

زیبا ≠ زشت

صبور ≠ عجول

حریص: طمع کار

طمع: زیاد خواهی

زاد: به دنیا آورد

خلیج: پیش رفتگی نسبتاً وسیع آب در خشکی

حفظ: نگهداری، نگهداری

بهراسیم: ترسیم

بهراسیم ≠ بترسیم

بسیار ≠ کم

دل انگیز: خوب و زیبا

رونق: رواج دادن

صبور: شکوبا

برازنده: مناسب

می ربایند: می دزدند

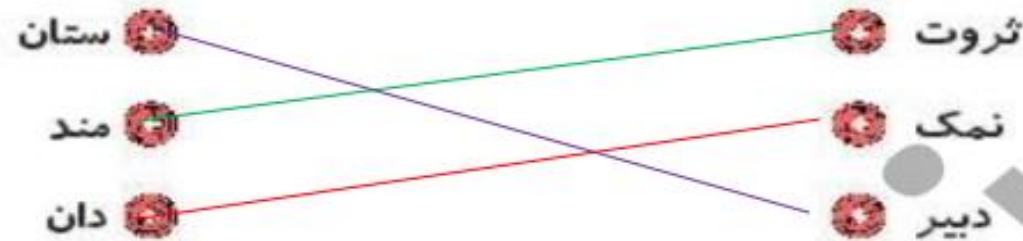
پاک ≠ کثیف

خواب ≠ بیدار

تمرین

۱ وصل کن.

۲ درستی یا نادرستی جملات زیر را مشخص کن و سپس جملات نادرست را به صورت درست بنویس.

الف: شمعدان جای شمع است. ☒

ب: شعر منتهی احساسی است که آهنگ ندارد. ☒ دارد

پ: برای حفظ ایران بایستی از دشمن بترسیم. ☒ نباید

ت: نام دریای جنوب ایران، خلیج فارس، است. ☒

ث: مردم ایران، صبور هستند. ☒

جاهای خالی را با استفاده از جعبه‌ی کلمات کامل کن. (یک کلمه اضافه است)

حفظ - حریص - پرازنده - زرخیز - نعمت

الف: ایران ما **زرخیز** و زیبا است.

ب: انسان‌های **حریص** همیشه به دنبال تصاحب اموال دیگران هستند.

پ: ما برای **حفظ** میهن خود حاضر به فداکاری هستیم.

ت: دانش‌آموزان لباس‌هایی زیبا و **پرازنده** پوشیده بودند.

مخالف هر کلمه را بنویس.

خوب

حریص

بد

قانع

عجول

زشت

صبور

زیبا

۵ با توجه به درس و استفاده از نشانه‌های مناسب، کلمات را کامل کن.

ذ ۵ راسیم

ص ۵ بور

د ۵ ان‌های حریص

خ ۵ زر

ز ۵ رخیز

ح ۵ فظت

۶ جاهای خالی را پر کن.

از دو سو بر دریا

راه خود باز کنی

به دریا زده ای

سر

پا به دریا کردی

توی دریاهاست

هست نعمت بسیار

توی دریای خزر

یا که در آب خلیج

که بود نام دل انگیزش فارس

این بیت را توضیح بده.

«از دو سو بر دریا راه خود باز کنی»

یعنی شمال و جنوب ایران دریا است و از هر دو طرف به دریا راه دارد

کلمه‌های نامرتب را مرتب کن و شعر را با خط زیبا بنویس.

الف: آغوش - مردم - داده‌ای - جای - این - در - خود - خوب

داده ای جای در آغوش خود این مردم خوب

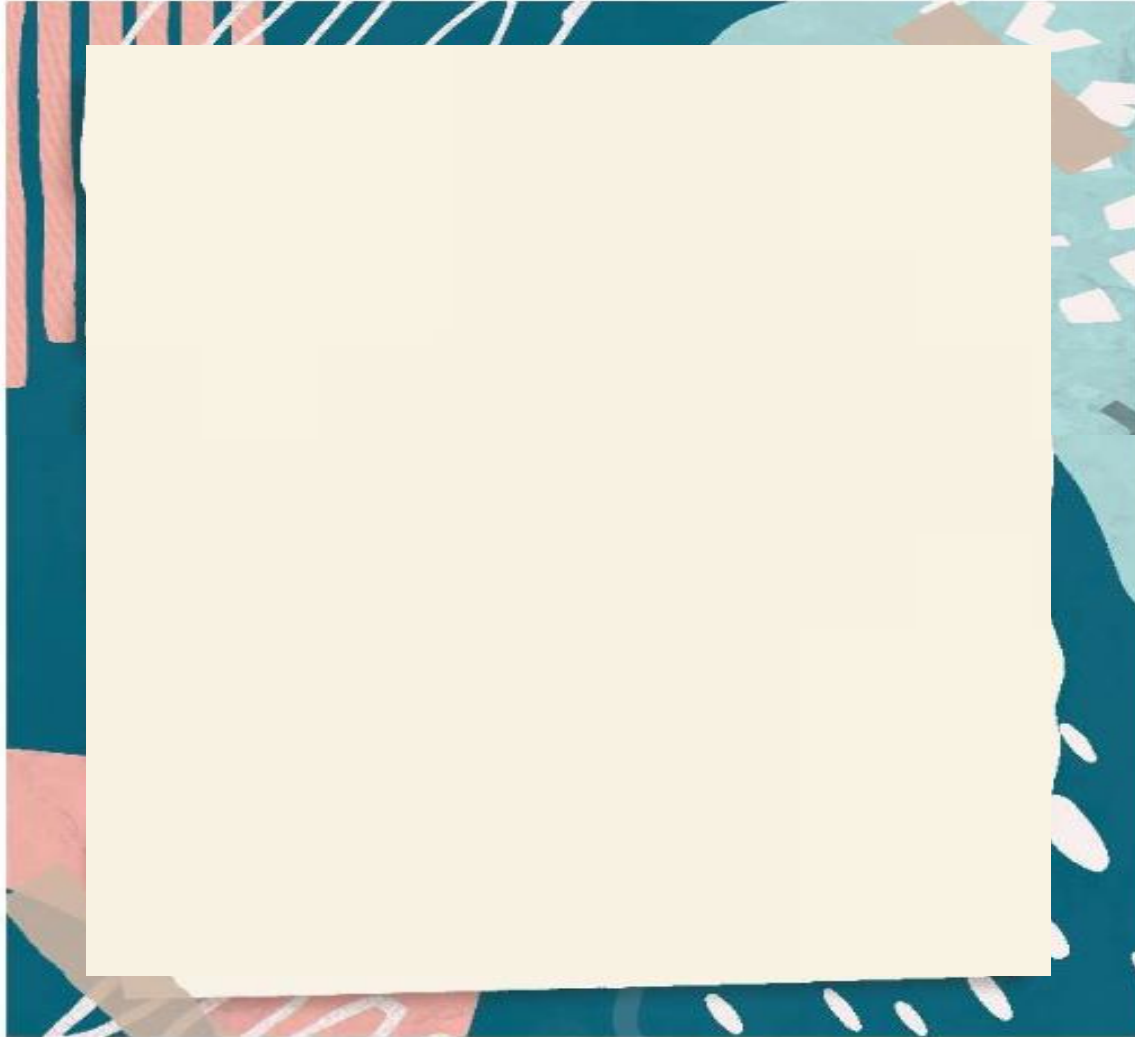
ب: ماست - آنچه - برای - مال - ایرانی - ما - هست - یک یک - داریم - و - خود

آنچه داریم و برای خود ماست مال ما یک یک ایرانی هست

۷

۸

یک شعر با سلیقه‌ی خودت از کتابی پیدا کن و بنویس.

نیر حسن پور

۱۰ پنج کلمه مثال بزن که از ترکیب با «دان» درست شده باشد و با هر یک جمله بساز.

.....

.....

.....

.....

.....

۱۱ دو پیشنهاد برای بهتر شدن وطنمان بگو.

الف:
ب:
حفظ امنیت کشور
تلاش برای پیشرفت کشور با درس خواندن

۱۲ چشم‌هایت را ببند و کشورمان را به یک شکل تصور کن. حالا تصور خودت را در کادر زیر نقاشی کن.

بر عهده ی دانش آموز می باشد .

یک موضوع انتخاب کن و آن را به موضوعات کوچکتر تقسیم کن، سپس یک بند زیبا درباره‌ی یکی از آن‌ها بنویس.

موضوع اصلی:

موضوعات کوچکتر:

بر عهده‌ی دانش آموز می باشد .

با توجه به سؤالات داده شده، پاسخ مناسب را انتخاب کن.

الف: شاعر شعر «ایران عزیز» است.

(۱) محمدتقی بهار

(۲) عطار نیشابوری

(۳) خیام

(۴) عباس یمنی شریف

ب: املاي کدام گروه از واژه‌ها درست است؟

(۱) هالط - فریبا - نهراسیم

(۲) حریس - طمع - مولوی

(۳) زادگاه - زرخیز - حفظت

(۴) خطر - زور - آشق

پ: کدام نادرست است؟

(۱) قندان ← جای قند

(۲) نمکدان ← جای نمک

(۳) جامه‌دان ← جای جامه

(۴) خندان ← جای خنده

ت: متن شعر «ایران عزیز، درباره‌ی نیست؟

(۱) وطن

(۲) میهن

(۳) پرچم

(۴) ایران

ث: معنی کدام واژه درست نیست؟

(۱) فریبا: زیبا

(۲) برازنده: مناسب

(۳) گسترد: دقت کرد

(۴) پرورش داد: پرورد

خوانش و پردازش

متن زیر را بخوان و به سوالات پاسخ بده.

۱۵

روزی از دیاری پادشاهی می‌گذشت. در شهر هر که به پادشاه می‌رسید، سرفرو می‌گذاشت و تعظیم می‌کرد. در میان شهر به درویشی رسیدند که سر از تعظیم باز زد.

پادشاه به او گفت: «چرا تعظیم نکردی؟»

درویش گفت: «چرا تعظیم کنم؟»

پادشاه گفت: «بندگان در مقابل اربابان سرفرو می‌آورند.»

درویش گفت: «پس تو باید به من تعظیم کنی.»

پادشاه گفت: «چرا؟»

درویش گفت: «تو بنده‌ی زره هستی و زره بنده‌ی من، تو بنده‌ی جاه هستی و جاه بنده‌ی من، تو بنده‌ی نان هستی و نان بنده‌ی من، پس تو بنده‌ی بندگان من هستی و باید به من سرفرو آوری.»

الف: پادشاه بنده‌ی چه بود؟

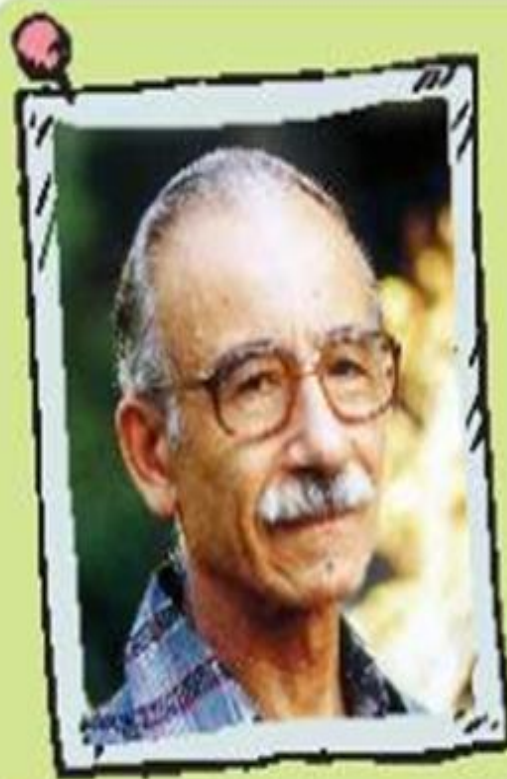
بنده‌ی زر بود ، بنده‌ی چاه ، بنده‌ی نان

ب: چرا پادشاه فکر می‌کرد که درویش باید به او تعظیم کند؟

چون فکر می‌کرد که بندگان باید در مقابل اربابان ، باید سر فرود بیاورند .

پ: اگر تو جای درویش بودی چه می‌کردی؟

من هم مثل درویش ، سر فرود نمی‌آوردم .

عباس یمیمنی شریف

متولد ۱ خرداد ۱۲۹۸ در تهران است. در ۲۸ آذر ۱۳۶۸

وفات یافت. او آموزگار، مدیر و نویسنده‌ی ادبیات

کودکان بود.

آثار: باغ دوستی، شعر با الفبا، سیاهک و سفیدک، شهر ناپدیدان و ...